

wrzesień 2016, Nr 9/132

BIAŁY KAMYK

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

**W Jaworniku
zakwitła młodość!!!**

ŚDM 2016

KALENDARIUM LITURGICZNE

11 WRZESIEŃ

Niedziela godz. 11.30 – Odpust parafialny

12 WRZESIEŃ

Poniedziałek. Dzień powszedni albo wspomnienie Najświętszego Imienia Maryi.

13 WRZESIEŃ

Wtorek. Wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła.

14 WRZESIEŃ

Środa. Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

15 WRZESIEŃ

Czwartek. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej.

16 WRZESIEŃ

Piątek. Wspomnienie Świętych Korneliusza, papieża, i Cypriana, biskupa, męczenników.

17 WRZESIEŃ

Sobota. Dzień powszedni albo wspomnienie św. Roberta Bellarmina, biskupa i doktora Kościoła lub wspomnienie św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, biskupa.

18 WRZESIEŃ

Dwudziesta piąta Niedziela zwykła.

19 WRZESIEŃ

Poniedziałek. Dzień powszedni albo wspomnienie św. Januarego, biskupa i męczennika.

20 WRZESIEŃ

Wtorek. Wspomnienie św. Andrzeja Kim Taegon, prezbitera, Pawła Hasang i Towarzyszy, męczenników.

21 WRZESIEŃ

Środa. Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty.

22 WRZESIEŃ

Czwartek. Dzień powszedni.

23 WRZESIEŃ

Piątek. Wspomnienie św. o. Pio z Pietrelciny.

24 WRZESIEŃ

Sobota. Dzień powszedni.

25 WRZESIEŃ

Dwudziesta szósta Niedziela zwykła.

26 WRZESIEŃ

Poniedziałek. Dzień powszedni albo wspomnienie św. Kosmy i Damiana, męczenników, albo świętych Wawrzyńca Ruiz i Towarzyszy, męczenników.

27 WRZESIEŃ

Wtorek. Wspomnienie św. Wincentego à Paulo, prezbitera.

28 WRZESIEŃ

Środa. Wspomnienie św. Wacława, męczennika.

29 WRZESIEŃ

Czwartek. Święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała.

30 WRZESIEŃ

Piątek. Wspomnienie św. Hieronima, prezbitera i doktora Kościoła.

1 PAŹDZIERNIK

Sobota. Wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła.

2 PAŹDZIERNIK

Dwudziesta siódma Niedziela zwykła.

3 PAŹDZIERNIK

Poniedziałek. Dzień powszedni.

4 PAŹDZIERNIK

Wtorek. Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu.

5 PAŹDZIERNIK

Środa. Wspomnienie św. Faustyny, zakonnicy.

6 PAŹDZIERNIK

Czwartek. Dzień powszedni albo wspomnienie św. Bruona, prezbitera.

7 PAŹDZIERNIK

Piątek. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.

8 PAŹDZIERNIK

Sobota. Dzień powszedni.

9 PAŹDZIERNIK

Dwudziesta ósma Niedziela zwykła.

10 PAŹDZIERNIK

Poniedziałek. Dzień powszedni albo wspomnienie świętych Męczenników Dionizego, biskupa, i Towarzyszy, albo św. Jana Leonardiego, prezbitera, albo bł. Marii Angeli Truszkowskiej, dziewicy.

11 PAŹDZIERNIK

Wtorek. Dzień powszedni.

12 PAŹDZIERNIK

Środa. Dzień powszedni albo wspomnienie bł. Jana Bezymy, prezbitera.

13 PAŹDZIERNIK

Czwartek. Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera.

14 PAŹDZIERNIK

Piątek. Dzień powszedni albo wspomnienie św. Kaliksta, papieża i męczennika, albo św. Małgorzaty Marii Alaoque, dziewicy.

15 PAŹDZIERNIK

Sobota. Wspomnienie św. Teresy z Ávila, dziewicy i doktora Kościoła.

16 PAŹDZIERNIK

Dwudziesta dziewiąta Niedziela zwykła.

Ciągle zaczynam od nowa...

TEKST: ANDRZEJ PAWLOWSKI

Wielu z nas śpiewało tę piosenkę, a na pewno wszyscy wielokrotnie mówili – muszę zacząć od nowa. Wrzesień jest szczególnym miesiącem – wiele zaczyna się od nowa.

Skończyły się wakacje – czas wypoczynku, refleksji, oderwania się od szarego dnia.

Te wakacje wniosły bardzo dużo w nasze życie religijne i społeczne. W lipcu przeżyliśmy narodowe rekolacje podczas ŚDM i spotkania z Ojcem Świętym. Ich kontynuacją był tradycyjny pielgrzymkowy sierpień.

Jesteśmy świadkami budzenia się świadomości i poczucia dumy narodowej.

Po 70 latach od zbrodni i 27 latach milczenia po 1989 r, Polska wreszcie godnie pochowała swych narodowych bohaterów – Łupaszkę, Inkę, Zagończyka. Oddano im najwyższe honory wojskowe, a Prezydent głośno nazwał zbrodnię i zbrodniarzy. Zapewnił wszystkich innych poległych i pokrzywdzonych, że Polska o nich się upomni.

Były też ważne wydarzenia polityczne i sportowe. Wielkim sukcesem polskiej racji stanu zakończył się szczyt NATO właśnie u nas w Warszawie, a potem jeszcze całe mnóstwo spotkań prezydenta, premiera, ministrów – od Chin, Turcji czy Ukrainy, poprzez kraje Między-, a nawet Trójmorza, aż po Europę Zachodnią i USA. Na olimpijskich stadionach znowu zagrano Mazurka Dąbrowskiego. Polska wraca do społeczności państw uznawanych i szanowanych.

Wiele dobrego stało się też w naszej parafii. Jeszcze nie przebrzmiały modlitwy i śpiewy młodych Włochów, którzy gościli u nas podczas ŚDM, a już na placu przy kościele zaczęły pracować koparki – rozpo-

częła się budowa Domu Katolickiego. Nie było wielkich zobowiązań ani pochwalnych banerów, ani dziennikarzy czy telewizji. Poświęcono tylko ziemię i dzieło oddając je Bożej opiece i ludzkiej troskliwości. I rosną mury, i spełniają się wieloletnie marzenia, że będziemy mieli tuż obok kościoła piękne miejsce spotkań, otwarte dla wszystkich dobrych inicjatyw.

A co wydarzyło się w naszych rodzinach, w naszych sercach? Początek nowego roku szkolnego niech zdopinguje każdego z nas, starszego i młodego, do refleksji na ile wstał już znad gazety, piwa czy komputera?

Większość zakrzyknie oburzona – przecież pracuję, chodzę do szkoły, dość się już w życiu naharowałem! Tak, to prawda, ale to robisz dla siebie i swojej pomyślności. A co zrobisz w tym roku, aby być lepszym dla Boga? I jak będziesz służył Bliźniemu? A świadomość tego obowiązku jest podstawowa, zwłaszcza dla młodych – mówił o tym Papież Franciszek. Nie bądź więc „emerytem” - przed trzydziestką, ale nie bądź też zgorzkniałym sobkiem, lecz wspaniałym dziadkiem – w pełni wieku.

Nigdy nie będziemy w stanie „uwolnić” się od życia w społeczeństwie, bo osobno nie zdołamy żyć. Sam Bóg tak ułożył świat.

Przyroda daje nam wspaniałe przykłady wspólnot. Spójrzmy chociaż na ule. Każda pszczoła ma swoje zadanie i tylko wszystkie razem mogą istnieć, wyżywić siebie i dać cenny miód ludziom. Społeczeństwa ludzkie, od największego – Kościoła, Narodu aż po najmniejszą parafię czy wioskę rządzą się podobnymi prawami – choć ludzie otoczeni są jeszcze szczególną Łaską Bożą.

Znajdźmy więc w tym naszym „tulu” swoje miejsce na chwałę Panu Bogu i aby ludziom w Jaworniku żyło się lepiej. A możliwości jest wiele, każdy może i powinien gdzieś być.

Pomyślcie więc młodzi, co wybrać. Czy LKS czy OSP. Harcerstwo, a może ministrantów, scholę, oazę. Czy jednak teatr, chór lub orkiestrę. Jest też koło gołębiarzy, a nawet szwadron ułański. Przymierzcie do nich swoje talenty i chęci.

Drodzy Rodzice i Dziadkowie zapytajcie swe dzieci, jaką służbę dla bliźnich wybrali na ten rok. Zdopingujcie i pomóżcie im. Ale przede wszystkim dajcie przykład sami podejmując obowiązki publiczne. Jest orkiestra i chór. Są róże różańcowe i wspólnota Komunii Św. Wynagradzającej, wspólnota modlitewna „Służba rodzinie”, kręgi rodzin, Biały Kamyk czy Caritas. Działają Rady Rodziców w szkołach i przedszkolu, OSP i Kółko Rolnicze, Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Jawornika i Aktywnych Kobiet „Róża”. Działają Rada Sołecka i Parafialna. Odbywają się zebrania wiejskie, akademie, festyny, kiermasze i wiele innych. Zainteresuj się, popytaj znajomych. Nie stój obok, obojętny. Buduj naszą parafialną i lokalną wspólnotę!

I wiedz, że gdy nie nauczysz swych dzieci wrażliwości na potrzeby bliźniego, to nie potrafią one później nawet tobie tego okazać. Pamiętaj też, że pomyślność i dobrobyt całego narodu zależy od funkcjonowania tych jego najmniejszych ogniw. Nic nie zrobi nawet najlepszy prezydent czy premier, gdy będzie miał kiepskich wójtów i obojętnych obywateli.

Zaczynij we wrześniu – od nowa. ■

Migawki z pobytu pielgrzymów w Jaworniku

TEKST: WACŁAW SZCZOTKOWSKI

Jak najlepiej zrelacjonować to, co działo się podczas Światowych Dni Młodzieży w Jaworniku? Długo się nad tym zastanawiałem i wybrałem taką formę, która w połączeniu fotografii z krótkim komentarzem, najlepiej zobrazuje te pamiętne i fascynujące wydarzenia. Jest to swego rodzaju fotoreportaż z informacją uzupełniającą.

W poniedziałek 25.07.2016 w naszej świątyni. Modlitwa młodych włoskich pielgrzymów w dniu przyjazdu.

Pielgrzymi podczas katechezy, którą głosili dla nich biskupi z Wiecznego Miasta.

Niecodzienne obrazki z placu przykościelnego. Raczej nie można tego zobaczyć codziennie.

Pani Marta – наша niezastąpiona tłumaczka. Jej pomoc była wyjątkowa. Dzięki jej wsparciu komunikacja z Włochami była wzorowa.

Chorzy potrzebują pomocy lekarza. Nasza służba medyczna zawsze na stanowisku i w pełnej gotowości.

Gospodarze parafialni pod kierownictwem Pani Krysi. Wolontariusze zawsze zwarci i gotowi do niesienia pomocy.

Okazuje się, że nawet droga do kościoła, może służyć pielgrzymom jako stołówka.

Pamiątki ze spotkania polsko-włoskiego pod krzyżem na plebanii.

Przejawy nieograniczonej jawornickiej gościnności. Pielgrzymi korzystają z gościnności Ks. Proboszcza. W Gimnazjum pielgrzymi czuli się jak u siebie w domu.

Nasze świadectwo z ŚDM

W czasie Świątowych Dni Młodości w naszej rodzinie gościliśmy trzech pielgrzymów z Włoch. Był to ojciec Giovanni Tammaro, kleryk Pio Sinisi i Geom Giovanni Addeo student geodezji. Wszyscy pochodzili z Neapolu, a dokładnie z miasta Villaricca.

Każdego dnia po śniadaniu wyjeżdżali na spotkania młodzieży, a wracali wieczorem, czasami bardzo późno. Pomimo krótkiego snu wszyscy zawsze byliśmy zregenerowani. Siła płynęła z „góry”. Poranne rozmowy oraz długie wieczorne pogawędki sprzyjały ładowaniu naszych „akumulatorów”. Wyczuwało się ogrom dobra, który wypływał z ich serc. Po zakończeniu uroczystości w Brzegach, dalsza część świętowania czekała w domu. W tym dniu obchodziliśmy urodziny Pio. Było to również uroczyste i wspólne pożegnanie pielgrzymów. Oczywiście nie obeszło się bez tortu oraz radosnego „sto lat”. Późne popołudnie i wieczór trwały bardzo długo. Towarzyszyło temu śpiewanie i granie piosenek oraz pieśni religijnych i nie tylko. Między innymi hymn ŚDM w wersji polsko-włoskiej, Barka, Czarna Madonno, Lasciate mi cantare, Volare. Pożegnanie było bardzo serdeczne, pełne wzruszeń,

a także i łez. Z rąk ojca Giovanniego cała nasza rodzina otrzymała błogosławieństwo. My natomiast ofiarowaliśmy każdemu z pielgrzymów obrazki z Jezusem Miłosiernym, które na odwrocie miały logo ŚDM, nazwę naszej parafii i rodziny. Dni, które spędziliśmy z pielgrzymami były radosne, pełne uśmiechu, życzliwości i ciepła.

Przez kilka dni poczuliśmy się jeszcze większą rodziną. Przyjęcie ich do naszego domu dało nam większą otwartość na drugiego człowieka oraz radość z pomocy bliźniemu. Umocniło naszą wiarę i więzi rodzinne oraz ubogaciło duchowo. Dało moc płynącą z nieba. Amen.

Jadwiga Pająk

Światowe Dni Młodzieży 2016 w Jaworniku

WOLONTARIUSZE PARAFIALNI

Ks. Władysław Salawa – Proboszcz
Parafii w Jaworniku

Wacław Szczotkowski – Przewodniczący Parafialnego Komitetu Organizacyjnego
oraz:

ks. Mariusz Grzechynka
Jadwiga Król
Elżbieta Łabędzka
Małgorzata Łapa
Zbigniew Łapa
Marta Nowak

Andrzej Pawłowski
Katarzyna Pawłowska
Jerzy Wilkołek
Katarzyna Wilkołek
Krystyna Wilkołek

WOLONTARIUSZE – GOSPODARZE PARAFIALNI

Monika Jawańska – lider
Beata Kielbowicz – lider

Paweł Ciaputa
Gabriela Dudek
Sylwia Dudek
Gabriela Frydrych

Joanna Jawańska
Zofia Jawańska
Barbara Łabędzka
Paulina Łapa
Wiktoria Łapa
Piotrek Norek
Karolina Pająk

Dominika Pająk
Patrycja Pająk
Teresa Sołtys
Mateusz Sułowski
Klaudia Wilkołek
Rafał Wilkołek
Karolina Wyroba

PIELGRZYMÓW GOŚCILI

Gimnazjum w Jaworniku –
Pani Dyrektor Renata Marzec

pełniące dyżury
Ewa Chrapek, Katarzyna Firek, Zofia Góralik, Tadeusz Góralik, Jadwiga Kanicka, Edyta Ocetkiewicz, Renata Ogrodna, Cecylia Niechajewicz, Katarzyna Pęcek, Zofia Polewka, Katarzyna Prokocka, Stanisława Światłoń, Wacław Szczotkowski, Teresa Życka

i strażacy OSP Jawornik:

Adam Brzegowy, Kamil Cudak, Paweł Cygan, Stanisław Hudaszek, Mateusz Góralik, Piotr Mądrała, Mateusz Nenko, Jarosław Norek, Wiktor Ożóg, Mieczysław Sporysz

oraz Rodziny:

ze Strony Połudnowej:
Krystyna i Bartłomiej Dudek
Teresa Dymek
Jadwiga i Bogusław Dymkowie

Agata i Mariusz Furgałowie
Barbara i Janusz Górecki
Agnieszka Hudaszek
Maria i Andrzej Hudaszekowie
Maja i Jacek Ingardenowie
Maria i Witold Jawańscy
Dorota i Grzegorz Królowie
Jadwiga i Janusz Pająkowie
Katarzyna i Jerzy Pawłowscy
Zofia i Andrzej Pawłowscy
Katarzyna i Jarosław Pietrzakowie
Monika i Jan Prokoccy
Anna i Władysław Starcowie
Krystyna i Wacław Szczotkowscy
Anna i Krzysztof Turczanikowie
Bogumiła i Jan Węgrzyn
z Bugaja:
Teresa i Krzysztof Łapowie
Edyta i Sławomir Sobieszkodowie
Barbara i Marek Tomalowie
Dorota i Krzysztof Zawiscy

z Domów k. Kościoła:
Monika i Piotr Antkiewiczowie

Waleria i Zdzisław Antkiewiczowie
Aneta i Maciej Pilchowicz
Edyta i Piotr Polewkwowie
Jadwiga i Józef Polewkwowie
Jan i Janina Polewkwowie
Ewa i Józef Sołtysowie
Artur Sumera
Halina i Tadeusz Sumerowie
Beata i Krzysztof Święchowicz

z Tarnówki:

Jolanta i Tomasz Czepielowie
Aneta Stanek
Stanisław Stanek
Krystyna Suruło
Justyna i Michał Tyrka
Marzena i Wojciech Tomalowie
Danuta i Władysław Woźniakowie

z Syberii:

Stanisław Działkowiec
Ewa i Janusz Gorączkowie
Aneta i Tomasz Śmietanowie

Jaworniczcy wolontariusze ŚDM po Mszy Św. dziękczynnej 13.08.2016 r.

z Kotonia:

Katarzyna i Grzegorz Bochenkowie

Magdalena i Tomasz Kwintowscy

Anna i Adam Sołtysowie

Anna, Jadwiga Sołtys

Barbara i Kazimierz Śpiewakowie

Bernadetta i Józef Wilkołkowie

ze Strony Północnej:

Irena Bochenek

Bożena i Marcin Bylicowie

Maria i Marek Hołujowie

Marcelina i Mateusz Kłęczkowie

Dorota i Bogdan Orzechowscy

Franciszka i Władysław Orzechowscy

Maria i Marian Podobowie

Maria i Stefan Starowiczowie

Agnieszka i Jarosław Szlachetkowie

Andrzej i Halina Wilkołkowie

14 września – Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

UROCZYSTOŚĆ PATRONALNA PARAFII W JAWORNIKU

TEKST: ANDRZEJ PAWŁOWSKI

Znamy dobrze to święto, choć jego kształt zmienia się w ostatnich latach. To jakby jej imieniny, obchodzone w dniu patrona lokalnego kościoła. U nas w Jaworniku mamy odpust 14 września – w święto Podwyższenia Krzyża Pańskiego. Nie przez przypadek napisałem święto – bo dzień ten odczuwamy nawet więcej niż niedzielę, no prawie tak jak Wielkanoc czy Boże Narodzenie. Kiedyś obchodzono go w konkretny dzień, nawet roboczy. Roboczy, oczywiście dla wszystkich innych, bo w danej wsi nikt nie pomyślałby nawet, aby wyjechać w pole, a wielu pracujących, gdzieś w fabrykach, brało wolne. Wszystkie domy wypucowane do ostatniego zakamar-

ka. Ludzie najodświętniej ubrani. W każdej rodzinie goście - krewni, nawet znajomi, którzy przyjechali na... odpust. Sami również jeździliśmy gromadnie na odpusty do sąsiednich parafii. Cóż się dziwić, wiedzieliśmy przecież, że w tym dniu Pan Bóg szczególnie odwiedza ten właśnie kościół i tę wioskę, każdy jej dom, każdego mieszkańca i gościa. Dlatego też niezwykle uroczysta Msza Św. odprawiana zwykle przez kilku kapłanów, którzy licznie przybywają – i to nie tylko na wystawny obiad na plebanii. Oni też chcą sami skorzystać ze specjalnej Łaski, którą Pan Bóg obdarza parafię w dniu jej odpustu.

ciąg dalszy na stronie 9 ⇨

Dom Parafialny im. Św. Jana Pawła II

TEKST: WACŁAW SZCZOTKOWSKI

Każda wspólnota parafialna czyni starania i zabiega o dom Boży, w którym przeżywa tajemnice spotkania z Panem Bogiem na modlitwie i celebrytuje liturgię Eucharystyczną, podczas której dąży do zjednoczenia z Bogiem i między sobą. Rzecz oczywista, że świątynia jest ważna dla rodziny Bożej, ale nie jest absolutnie konieczna. Wspólnota może sprawować tajemnice wiary na łonie przyrody, czyli w najpiękniejszej świątyni świata, jaką jest dzieło stworzenia. Ma to miejsce często w celebracji Eucharystii i nabożeństw, które urzeczywistnia wspólnota Kościoła. Tymczasem św. Paweł wyjaśnia i uświadamia nam fakt, że tak naprawdę nie miejsce ma decydujący wpływ na możliwość spotkania i zespolenia z Bogiem, lecz zjednoczona wspólnota na modlitwie: „Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor 3,16). Nie mniej jednak, musimy sobie to uzmysłowić, że święte miejsce w tym zdesakralizowanym świecie ułatwia modlitwę, sprzyja spotkaniu z Bogiem i daje sposobność zaprzyjaźnienia z Nim.

A zatem kościół jako uświęcone miejsce jest potrzebny wspólnocie parafialnej, bo jest swoistą enklawą, przystanią, która sprawia, że jesteśmy przekonani o bliskości Boga jak Mojżesz pod górą Horeb i z tego powodu czujemy się szczęśliwi. Nie ulega wątpliwości, że świątynia spełnia ważną rolę w życiu Kościoła parafialnego i ma wpływ na rozwój wiary tych, którzy go tworzą. Trzeba sobie to jasno powiedzieć, że parafia miałaby utrudnioną możliwość realizowania swojej misji, gdyby zabrakło jej Domu Pańskiego. Nawet Eucharystia w przepięknym otoczeniu przyrody, czyli tzw. Msza Święta „pod chmurką”, ma również swoje praktyczne ograniczenia i niedogodności. Dlatego winni jesteśmy wdzięczność wszystkim naszym przodkom, którzy zabiegali o to, by w naszej parafii obecny był przybytek Boży.

ponieważ jego znaczenie jest niedoprecenienia.

Podobnie ma się sprawa z budowanym obecnie domem parafialnym. Jest wymogiem, który przez nas jest niedoszacowany. Otóż, żeby wspólnota mogła należycie oddać cześć Bogu, przygotować się do liturgii, dzielić się świadectwem wiary, integrować się, powinna mieć pomieszczenia w których te zadania może realizować. Te pomieszczenia będzie gwarantował dom parafialny, który znajduje się w trakcie budowy. Zanim jednak została podjęta decyzja przez Ks. Proboszcza Władysława Salawę i Radę Parafialną o budowie domu parafialnego, w naszym środowisku parafialnym przewinęła się fala dyskusji dotycząca przydatności planowanej budowy budynku. Przerzucano się argumentami za i przeciw budowie. Zarówno zwolennicy jak i przeciwnicy budowy domu parafialnego, wysuwali słuszne uwagi. Wśród wielu spostrzeżeń i komentarzy, między innymi przewijały się następujące wątpliwości; czy parafię stać na taką inwestycję; czy przez to aby nie zaniedbane

zostaną inne potrzeby wynikające z bieżących spraw, czy nie wystarczyłyby istniejące lokale w suterynie plebanii na potrzeby realizacji zadań wspólnoty? Ta dyskusja zmusiła obie strony sporu do refleksji. Oczywiście racje, którymi posługiwali się polemizujący ze sobą rozmówcy zostały dokładnie przeanalizowane przez podejmujących decyzję o budowie. Przeważała motywacja, że wspólnota parafialna, aby się dalej rozwijać, wzrastać i dojrzewać powinna mieć sprzyjające warunki, oczywiście takie, które od strony funkcjonalnej, materialnej i gospodarczej zabezpieczy powstający budynek. A ponadto racje na wskroś religijne nie pozostawiają wątpliwości, że chrze-

ścijanin to człowiek, który ciągle podejmuje wyzwania, to człowiek, który nie może stać w miejscu, który nie idzie na łatwiznę. Najkrócej określił sytuację ciągłych wyzwań stojących przed chrześcijaninem Ojciec Święty Franciszek słynnym zdaniem, które skierował do młodzieży na czuwaniu: „zamieńcie kanapę na buty wyczynowe, Jezus was poprowadzi”. Myślę, że podjęcie nowego wyzwania dotyczącego budowy domu parafialnego w naszej parafii jest taką próbą odpowiedzi na papieskie przesłanie.

Dwa ważne zaistniałe fakty z budowy domu parafialnego. Podczas trwania Świątowych Dni Młodzieży, w naszej parafii przebywali pielgrzy-

mi z Włoch. Tym pielgrzymom katechezę w języku włoskim głosili biskupi, którzy przybyli do nas z Rzymu. Wśród nich był: Kardynał Agostino Vallini, wikariusz generalny Rzymu, który chętnie na prośbę Ks. Proboszcza poświęcił plac pod budowę domu parafialnego im. Św. Jana Pawła II. Skoro tak znamienitą osobą Kościoła Powszechnego Opatrzność postawiła na drodze u początku budowy naszego domu parafialnego, to zapewne jest znakiem, że Pan Bóg będzie błogosławił temu przedsięwzięciu. Zaraz po zakończeniu Świątowych Dni Młodzieży, na początku sierpnia, na plac budowy weszła firma budowlana, która rozpoczęła budowę domu parafialnego. ■

⇒ *ciąg dalszy ze strony 7*

Wielu z nich widzieliśmy już kilka dni wcześniej w konfesjonalach, gdy cała wieś waliła do spowiedzi, by godnie stanąć w kościele na odpustowej liturgii.

Czy my dzisiaj jeszcze pamiętamy o rzeczywistej przyczynie, dla której od wieków w każdej parafii Kościoła, tak uroczysto świętuje się dzień odpustu?

W ten dzień można bowiem uzyskać w danej świątyni odpust zupełny – to znaczy przebaczenie grzechów, ale też i darowanie całej doczesnej i późniejszej kary za wszystkie popełnione winy. Czyli, jasno mówiąc, gdybyś zaraz potem umarł, to idziesz prościutko do nieba! Bez czyśca! Nie warto?!

Często zapominamy, że sakrament pokuty choć przywraca przymierze z Panem Bogiem, zerwane przez popełniony przez nas grzech ciężki, nie uwalnia nas automatycznie od należnej i sprawiedliwej kary za winy. Bóg odpuszcza nam wyznane ciężkie, jak również wszystkie inne lekkie grzechy, za które szczerze żałujemy postanowieniami pełną poprawę i które wynagrodzimy Bogu i ludziom w pokucie i zadośćuczynieniu. Tak, autentycznie odpuszcza nam grzechy i przywraca nas z drogi do piekła, z powrotem na drogę nieba. Ale nie wolno nam zapominać, że „Pan Bóg jest sędzią sprawiedliwym, który za dobro nagradza, a za zło karze” – tak mówi jedna z prawd wiary. Tak więc za popełnione grzechy, nawet te odpuszczone przy spowiedzi, przewidziana jest sprawiedliwa kara, może jeszcze tutaj na ziemi, a może już w czyścu. I od tej, należnej nam kary, chce nas Bóg wybawić w łasce odpustu. I właśnie, aby skorzystać z tej niebywałej okazji, całe pokolenia śpieszyły na odpusty i radowały się potem otrzymanym tam darem.

A dzisiaj? Czy ufamy Banu Bogu, gdy proponuje nam tak wspaniałą łaskę? Czy pamiętamy jakie są warunki uzyskania odpustu? A może zchowujemy się jak głupiec, który otrzymawszy wspaniały prezent, zachwyca się tylko pięknym opakowaniem – a następnie, nie rozpakowawszy, wyrzuca całą beczenną zawartość do śmieci? Czy choć jedna nasza myśl, jedno spojrzenie dotknęło Tego, który na Krzyżu czeka ze swoją Łaską przebaczenia?

Tak więc nie bądźmy prymitywnie głupi i pyszałkowato dumni odrzucając Bożą odpustową propozycję. Starannie wypełnijmy przepisane warunki odpustu:

1. Stan Łaski uświęcającej – zwykle trzeba jednak pójść do solidnej spowiedzi.
2. Pobożne uczestnictwo we Mszy Św. odpustowej i przyjęcie Komunii Św.
3. Modlitwę w intencjach Ojca Świętego.
4. Szczere zerwanie przywiązania do najmniejszego chociażby zła. Ten ostatni warunek jest chyba najtrudniejszy i czasem zapominany. Trzeba bowiem mieć świadomość, że często, choć trwamy w przymierzu z Panem Bogiem i nie jesteśmy w stanie grzechu ciężkiego, to jednak dusza nasza bywa bardzo zabałaganiona drobnymi winami. Pan Bóg nie zmusi nas do przyjęcia przebaczenia winy i kary za nie, gdy sami nie chcemy się ich wyrzec! Nie dostąpimy wtedy odpustu zupełnego, lecz tylko jakąś cząstkę z niego.

Boże w Trójcy Świętej jedyny, Jezu Chryste na Krzyżu Świętym podwyższony – tylko Ty i nikt, i nic poza Tobą!

A potem radujmy się – i na kolorowym odpustowym jarmarku, i w domu z rodziną, i w całej wiejskiej społeczności na wspaniałych festynach, zabawach czy występach, które organizuje się z tej okazji w wielu parafiach. ■

Pięć języków miłości

TEKST: URSZULA NIZIO

Teoria „pięciu języków miłości”¹ może być niesamowitym odkryciem zarówno dla narzeczonych, dla początkujących małżeństw, jak i dla małżeństw z wieloletnim stażem. Ile razy o niej opowiadamy na Kursach Przedmażeńskich, zakochani są zachwyceni jej prostotą, a jednocześnie tym, jak bardzo odzwierciedla ich doświadczanie miłości.

Te pięć języków, to najczęstsze sposoby, w jaki ludzie okazują sobie miłość, to także sposoby jej odbierania. Każdy z nas ma jeden z tych języków szczególnie rozwinięty, najsilniej odbiera miłość wyrażoną tym językiem i sam też w ten sposób okazuje miłość. Pozostałe być może i rozumiemy, potrafimy rozpoznać, ale nie reagujemy na nie silnymi emocjami. Jakie to języki?

Pierwszy język, to **język afirmacji**. Są osoby, które, aby czuć się kochane, potrzebują często słyszeć słowa potwierdzenia, docenienia, komplementy lub po prostu zwykłe „Kocham Cię”. Drugi język to **język wartościowego czasu**. Osoba komunikująca się w tym języku doświadcza i okazuje miłość spędzając czas z ukochaną osobą. I nie chodzi tutaj o przebywanie w tym samym miejscu, kiedy mąż ogląda mecz, a żona czyta gazetę i w ten sposób spędzają ze sobą dwie godziny. Taka osoba czuje się kochana, kiedy ktoś oddaje jej swój cenny czas, ale też uważność, wyłącza telefon, nie rozprasza się, ale skupia się na rozmowie, albo na robieniu czegoś wspólnie. Kolejny język to **język prezentu**. Są osoby, które potrzebują mieć materialny dowód miłości. To te osoby, które chcą mieć nieustannie nowy, świeży

bukiet kwiatów na stole; które zerwany na spacerze przez ukochanego kwiatek wkładają do pamiętnika i zasuszają; które namalowany na kolanie przez ukochaną rysunek włożą do portfela i będą nosić jak drogocenny skarb. I nie chodzi tutaj o wartość materialną prezentów. Te prezenty to mogą być liściki, cukierki włożone potajemnie do kieszeni, zerwane na łące kwiaty. Ważny jest namacalny, fizyczny dowód starania i miłości. Czwarty już język to **język służby**. Są osoby, dla których największym dowodem miłości jest to, co druga osoba dla nich zrobi. Mąż komunikujący się w tym języku będzie się czuł kochany, kiedy żona zrobi kanapkę do pracy, a po powrocie będzie na niego czekał ciepły obiad. Żona, dla której to jest główny język miłości, będzie szczęśliwa, kiedy mąż, bez wielokrotnego przypomnienia mu o tym, naprawi spłuczkę w toalecie. Albo zaproponuje, że dziś on odbierze dzieci z przedszkola. Ostatni już język, to **język dotyku**. I nie chodzi tu o aspekt seksualny, choć prawdopodobnie u tych osób również i sfera seksualna, która przecież wiąże się z dotykiem, będzie bardziej reaktywna i dostarczy więcej przeżyć. Chodzi o trzymanie się za rękę czy przelotne muśnięcie ramienia w kuchni przy śniadaniu. Dla takich osób nie będzie najistotniejsze jaki film oglądali wspólnie, ale czy siedzieli na osobnych fotelach, czy też wtuleni w siebie blisko na sofie.

Warto określić swój język miłości oraz język miłości swojego współmałżonka. Jeżeli są to te same języki, to fantastycznie. Prawdopodobnie w takim małżeństwie obie osoby mają poczucie bycia kochanym, spełnienia, niczego im nie brakuje. Rzadko jednak tak bywa. Najczęściej małżonkowie mówią sobie o miłości w dwóch różnych językach. I stąd rodzą się problemy, poczucie bycia niekochanym, osamotnienia, które jest nie do zniesienia. I poczucie bezsilności, bo jedna osoba się stara, pokazuje jak bardzo kocha na wszystkie znane jej sposoby, a druga osoba i tak jest niezadowolona, mówi, że to wciąż za mało, że nie czuje się wystarczająco kochana. Dwie osoby się kochają i żadna z nich tego nie czuje. To może doprowadzić do dużych trudności i zranień w małżeństwie.

Jak nieporozumienia mogą wyglądać w praktyce? On mówi jej codziennie, że ją kocha, że jest najpiękniejsza, najwspanialsza i jest dla niego całym światem; a ona narzeka: od trzech miesięcy przypominam ci, że mam zepsuty rower. Ona nie potrzebuje słyszeć tych komplementów. Poczucie się kochana dopiero, kiedy obudzi się rano i usłyszy: „dziś możesz pojechać do pracy napra-

ciąg dalszy na stronie 11 ⇨

¹ Więcej informacji: G. Chapman „Pięć języków miłości”, A. Szustak OP „Akrobatyka małżeńska: 4.1-4.3”

NIECODZIENNIK GIMNAZJALISTY

PUBLICZNE GIMNAZJUM IM. KS. JANA TWARDOWSKIEGO
W JAWORNIKU

Inauguracja roku szkolnego

TEKST: REDAKCJA NIECODZIENNIKA GIMNAZJALISTY, OPIEKUN: ANNA KOWALSKA

Tradycyjnie pierwszego września uczniowie oraz nauczyciele szkół naszej miejscowości, a także rodzice spotkali się na Mszy Świętej w Kościele Parafialnym pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku. Ks. Mariusz Grzechynka podkreślił, iż początek roku to czas nowych wyzwań zarówno dla uczniów jak i nauczycieli. Podczas słowa skierowanego do uczniów porównał naukę w szkole do poletek wiedzy i podkreślił, że od uczniów zależy jak będą je uprawiać. Zaznaczył, że nie warto rezygnować z obranych celów i marzeń, a podczas trudnych chwil w miłości i sile Jezusa Chrystusa zawsze uczniowie znajdą oparcie. Ks. Proboszcz Władysław Salawa złożył podziękowania Dyrektor Gimnazjum za goszczenie pielgrzymów podczas Świątowych Dni Młodzieży. We Mszy Świętej uczestniczył poczet sztandarowy Gimnazjum w składzie Magdalena Koperek klasa 3c, Patrycja Moskal klasa 3b oraz Dominik Cieślak klasa 2b. Po nabożeństwie Gimnazjaliści spotkali się na sali gimnastycznej, gdzie zebranych przywitała przewodnicząca Rady Samorządu Uczniowskiego Barbara Łabędzka uczennica klasy 3c. Dyrektor Gimnazjum Renata Marzec zainaugurowała rok szkolny, serdecznie przywitała gimnazjalistów i życzyła spokoju i wytrwałości uczniom oraz nauczycielom. W tym roku szkolnym w Publicznym Gimnazjum w Jaworniku rozpoczęły naukę dwie

klasy pierwsze, pięćdziesięciu pięciu uczniów. Życzymy im, aby szybko zaaklimatyzowali się w Gimnazjum, wdrożyli do nowych obowiązków oraz poznali swoich nauczycieli. Uczniów klas drugich w bieżącym roku szkolnym obejmuje realizacja obowiązkowego projektu edukacyjnego. Będzie to również przełomowy rok szkolny dla uczniów klas trzecich, których w kwietniu czeka egzamin gimnazjalny i wybór szkoły ponadgimnazjalnej. Życzymy nauczycielom cierpliwości oraz satysfakcji z pracy, a uczniom wytrwałości, mądrości, a przede wszystkim ambitnego podchodzenia do nakładanych na Was obowiązków i oczekiwań. ■

**Zapraszamy na naszą stronę internetową:
<http://gimjawornik.pl/>**

⇒ *ciąg dalszy ze strony 10*

wionym rowerem, wyniosłem też śmieci kiedy wczoraj położyłaś się spać". Inny przykład: ona chodzi z nim na mecze i w góry sądząc, że wyrazi swoją miłość spędzając z nim czas, w taki sposób, w jaki on lubi, dzieląc z nim jego zainteresowania; a on czuje się niekochany, gdyż nie doświadcza ze strony żony czułości,

za mało go dotyka, w nocy nie chce się do niego przytulać, tylko odwraca się plecami, żeby się lepiej wyspać. On mógłby na mecze chodzić sam, lub z kolegami, może nawet byłoby lepiej, bo ona i tak nie rozumie, co on przeżywa wpatrując się w piłkę i biegających za nią zawodników. Człuyby się natomiast kochany, gdy-

by przywitała go z pracy przytulając go, a nie tylko chłodnym: „Jak tam?” rzuconym z kuchni.

Zadaniem małżonków jest rozpoznać język miłości ukochanej osoby i nauczyć się wyrażać miłość w taki sposób, w jaki ona tę miłość odbiera najsilniej. ■

Bez Boga, ani do proga...

TEKST: ANDRZEJ PAWŁOWSKI

Rok 1956 – właśnie mija 300 lat od dnia, gdy król Jan Kazimierz oddał Rzeczpospolitą w opiekę Matki Najświętszej i ogłosił Ją Królową Korony Polskiej. Po królu to samo ślubowanie złożyli w imieniu całego senatu i szlachty obecni tam jej przedstawiciele, powtarzając na głos jego słowa. Tekst Ślubów Lwowskich napisał późniejszy święty o. Andrzej Bobola. A było to 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej przed obrazem Matki Bożej Łaskawej, w jednym z niewielu wolnych jeszcze skrawków Polski, zajętej i grabionej przez szwedzkich i rosyjskich agresorów.

Rok 1956 – i znowu cała Polska jest okupowana, grabiona i niszczone duchowo przez wrogą Narodowi i Kościołowi komunistyczną Rosję. Prymas kard. Stefan Wyszyński od trzech lat już jest w więzieniu. Dobrze pamięta on śluby we Lwowie, i doskonale wie, że Polacy dziś także potrzebują wzmocnienia ducha. A dać im to może tylko ufne oddanie się Bogu najpewniej przez Matkę Najświętszą. Moc Jej opieki rozumieli nawet najwięksi wrogowie Polski – Hans Frank powiedział: „Gdy wszystkie światła dla Polaków zgasną, zostaje jeszcze zawsze dla nich Świąta z Częstochowy i Kościół”.

W maju Prymas tworzy więc tekst, który przepisany potajemnie w klasztorach tysiące razy, zostaje rozdany wśród milionej rzeszy pielgrzymów, którzy przybyli na Jasną Górę w święto Matki Bożej Częstochowskiej – 26 sierpnia 1956 r. Fotel Prymasa stał

pusty, był on jeszcze więziony w Komańczy, jednak w tym samym czasie tam, daleko, odprawiał mszę świętą i składał to samo przyrzeczenie. Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego czytał w Częstochowie przeor klasztoru Paulinów, a tysiące Polaków powtarzało je na głos potężnym głosem przed obliczem Jasnogórskiej Pani.

Jak wielka była moc tego oddania się Matce Bożej zobaczyliśmy w następnych latach, gdy wbrew wszelkim przewidywaniom i wysiłkom komunistów Naród i Kościół w Polsce się umacniały, odzyskując wreszcie wolność w roku 1989.

Dzisiaj mija właśnie 60 lat od tamtych wydarzeń, to całe dwa pokolenia – Solidarności i JP II. I właśnie dzisiaj, gdy od kilku miesięcy cieszymy się i czujemy nową nadzieję na poprawę losu Polski, trzeba w sposób szczególny powrócić do ciągle aktualnych Jasnogórskich Ślubów. Nie wystarczy bowiem nawet najlepsza polityka, najsilniejsza armia czy najbogatszy kraj, gdy ducha zabraknie. Dobrze widzimy to i na wschodzie i na zachodzie.

Jakże prawdziwe jest stare przysłowie: „Bez Boga, ani do proga”. ■

11 września 2016 r.

24 Niedziela zwykła

Wj 32, 7-11. 13-14

Ps 51 (50), 3-4. 12-13. 17 i 19

1 Tm 1, 12-17

Łk 15, 1-32

Radość z nawrócenia grzesznika

18 września 2016 r.

25 Niedziela zwykła

Am 8, 4-7

Ps 113 (112), 1-2. 4-6. 7-8

1 Tm 2, 1-8

Łk 16, 1-13

Przypowieść o nieuczciwym rządcy

25 września 2016 r.

26 Niedziela zwykła

Am 6, 1a. 4-7

Ps 146 (145), 6c-7. 8-9a. 9bc-10

1 Tm 6, 11-16

Łk 16, 19-31

Przypowieść o bogaczu i Łazarzu

2 października 2016 r.

27 Niedziela zwykła

Ha 1, 2-3; 2, 2-4

Ps 95 (94), 1-2. 6-7ab. 7c-9

2 Tm 1, 6-8. 13-14

Łk 17, 5-10

Służyć z pokorą

9 października 2016 r.

28 Niedziela zwykła

2 Krl 5, 14-17

Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4

2 Tm 2, 8-13

Łk 17, 11-19

Wiara uzdrowionego cudzoziemca

16 października 2016 r.

29 Niedziela zwykła

Wj 17, 8-13

Ps 121 (120), 1-2. 3-4. 5-6. 7-8

2 Tm 3, 14-4, 2

Łk 18, 1-8

Wytrwałość w modlitwie

Wakacyjne podróże - Święta Lipka

DZIAŁ „KAMYCZEK DLA DZIECI” OPRACOWAŁA LUCYNA BARGIEŁ

Miejscowość znajduje się na pięknych Mazurach, a dlaczego nazywa się Święta Lipka? Opowie wam o tym autorka książeczki – Ewa Stadtmüller, zachęcam do kupienia. Ja wam tylko przytoczę fragment:

„Wśród warmińskich lasów
Słońcem pozłacanych,
Wśród jezior przejrzystych
W zieleni schowanych,
Wśród łąk, gdzie tak łatwo
Spotkać się z bocianem,
Znajdziesz sanktuarium
Świętą Lipką zwane.
Czemu Świętą Lipką?
Otóż przed wiekami
Cud się tu wydarzył.
Posłuchajcie sami! [...]

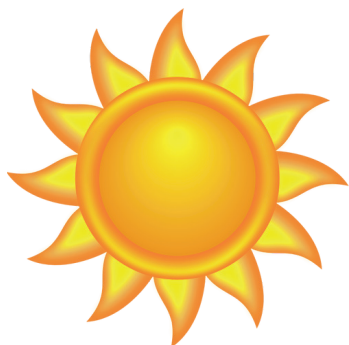
Podobno gdzieś w księgach
Było zapisane,
Że Świętą Panią
Wyrzeźbił skazaniec. [...]
– Najświętsza Panią!
Serca mego siło!
Nie ma mojej winy
W tym, co się zdarzyło.
Mówiłem to sędziom,
Ale nadaremno,
Ty w godzinie śmierci
Zlituj się nade mną!
Nagle ciemna cela
blaskiem zajaśniała!
Przed biedakiem sama
Matka Boska stała. [...]
– Masz tu klocek drewna,
Dłuto też dostaniesz.
Gdy kaci po ciebie
Przybędą nad ranem,
Niech moja figurka
Będzie już gotowa.
Ona cię ocali,
Uwierz w moje słowa [...].”

Pokoloruj pięknie Matkę Bożą z Dzieciątkiem

Rebusy

Już nadszedł czas powrotów do przedszkola i szkoły. Mam dla was na „rozgrzewkę” parę trudnych rebusów. Miłej zabawy!

S = Z ~~ŃCE~~ + TE

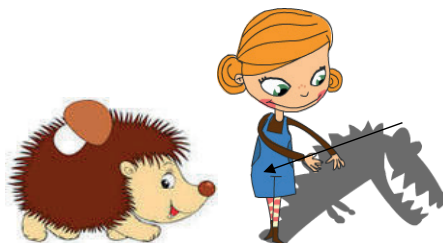

~~Ć~~ = CIE

~~L~~

O = I

~~Ż~~

C = S

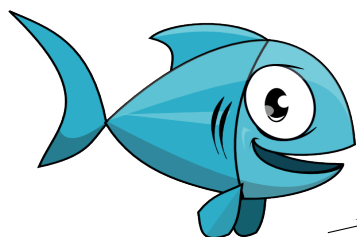
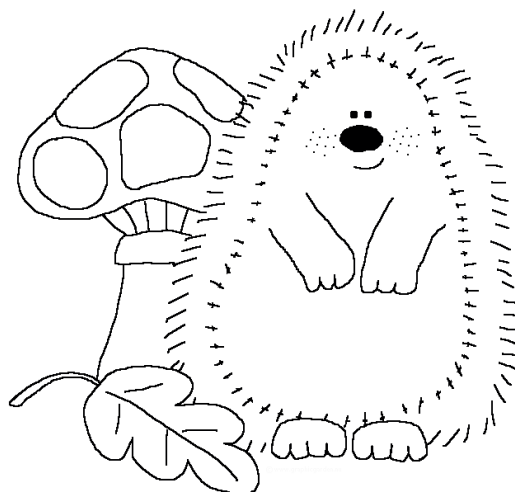

~~ŃCZ~~ + SZ + ~~KO~~ + ANY

Ż +

~~ÓWEK~~ + E + ~~WCZYŃKA~~

GRZ +

~~R~~

A = Y

ZAGADKI

Ma króciutkie nóżki i maleńki ryjek,
Chociaż igły nosi, nigdy nic nie szyje.

Co to za ogrodnik? Konewki nie miewa,
a podlewa kwiaty, warzywa i drzewa.

INTENCJE MSZALNE 11.09.-16.10.2016 (STAN Z DNIA 05.09.2016)

11.09. Niedziela

7 ++Stanisław Górka -14.rocznica śmierci, Józef Górka, Maria Borowa
9 ++Władysław Szlachetka - 37.rocznica śmierci, jego rodzice Rozalia i Władysław
11 +Polikarp Stańczak
15.30 ++Józef Hołuj, Antoni Braś, Emilia żona i zmarli rodzice

12.09. Poniedziałek

7 rezerwacja
18 W intencji Panu Bogu wiadomej

13.09. Wtorek

7 ++Władysław Zborowski, Helena żona, Dominik wnuk, Anna Małota, Krzysztof Kraus, zmarli z rodzin Zborowskich i Szlachetków

18 +Stanisław Galas – 2.rocznica śmierci

14.09. Środa

7 +Emil Łapa
18 ++Jan Bidziński, Anna i Franciszek Bidziński, Aniela i Franciszek Leśniak

15.09. Czwartek

7 ++Marian Braś, jego rodzice Wiktoria i Andrzej Ptak, Karolina Ptak

18 +Helena Włoch

16.09. Piątek

7 rezerwacja 18 +Helena Braś

17.09. Sobota

7 +Stanisław Kurowski
18 ++Daniel Łakomy, Marianna żona, Kazimierz Szwaja i Stanisława żona

18.09. Niedziela

7 ++Józef Ostafin, Bogusław Kochan
9 ++Franciszek Pęcek, Bronisława i Józef Lenik

11 Za Iwonę i Michała – 20.rocznica ślubu
15.30 +Franciszek Filipek – 3.rocznica śmierci

19.09. Poniedziałek

7 Za rodzinę
18 ++Maria i Tomasz Ostafin, Piotr Hordurek, Paweł szlachetka, Józefa żona, Alicja Łukaszyk i zmarli z ich rodzin

20.09. Wtorek

7 Za rodzinę
18 ++Helena, Jan, Adam Polewka, Władysław i Maria Pachon

21.09. Środa

7 +Dorota Kurowska
18 ++Stanisław Kurowski, Waleria żona, ich rodzice i zmarli z rodzin Kurowskich i Bujasów

22.09. Czwartek

7 +Elżbieta Janicka – 20.rocznica śmierci
18 +ks. Stanisław Polak – 6.rocznica śmierci

23.09. Piątek

7 ++Halina i Jan Świerczek, Mateusz syn
18 +Janusz Woźnica

24.09. Sobota

7 Za rodziny
18 +Franciszek Oskwarek

25.09. Niedziela

7 ++Zmarli z Róży Józefa Stanach
9 ++Henryk i Rozalia Burkat, Ludwik, Salomea Grabowscy, Józef, Salomea Ożóg oraz zmarli z ich rodzin

11 +Janina Szuba – 1.rocznica śmierci

15.30 ++Bogusław Hudaszek – 3.rocznica śmierci, Kazimierz ojciec, Wojciech Kołodziej

26.09. Poniedziałek

7 +Tadeusz Tomal
18 ++Edward Kusina, Czesław Muniak, Honorata żona i ich rodzice

27.09. Wtorek

7 +Dorota Kurowska
18 +Helena Włoch

28.09. Środa

7 W 60.rocznicę urodzin
18 ++Jan i Salomea Rusznica, Józef i Waleria Gorączko

29.09. Czwartek

7 ++Andrzej Wyroba, Antonina żona, Andrzej syn, Helena żona, Rozalia córka, Franciszek mąż, Anna Wyroba, Helena Braś

18 +Alicja Łukaszyk – rocznica śmierci

30.09. Piątek

7 O szczęśliwe rozwiązanie
18 +Stanisław Kurowski

01.10. Sobota

7 ++Jan i Wiktoria Hudaszek, zmarli z rodzin Hudaszków i Wilkołków

18 Za Martę i Marcina – 5.rocznica ślubu

02.10. Niedziela

7 ++Krzysztof Kasperczyk, Tomasz Żarski

9 ++Franciszek Pitala, Wanda żona i ich rodzice oraz Władysław Furgala

11 Za Jadwigę i Janusza – 23.rocznica ślubu

15.30 rezerwacja

03.10. Poniedziałek

7 ++Bolesław Mistrz – 10.rocznica śmierci, Helena żona

18 Za Janinę i Jana – 45.rocznica ślubu

04.10. Wtorek

7 ++Stanisław, Rozalia, Franciszek, Maria Węgrzyn, Paweł, Aniela, Wiktoria Polewka i Stanisław Sołtys

18 +Łukasz Włoch

05.10. Środa

7 +Dominik Zborowski
18 ++Karol Dańda, jego rodzice Michalin i Józef Zborowscy, Walenty Pęcek

06.10. Czwartek

7 +Dorota Kurowska
18 +Helena Braś

07.10. Piątek

7 Zmarli z wypominek; 18 rezerwacja

08.10. Sobota

7 ++Maria Szlachetka i Roman mąż
18 rezerwacja

09.10. Niedziela

7 Za ofiarodawców
9 rezerwacja
11 ++Andrzej Prokocki – 19.rocznica śmierci, Stanisław i Wiktoria rodzice, Józef i Anna Sołtys

15.30 +Walenty Pęcek

10.10. Poniedziałek

7 +Łukasz Włoch
18 +Stanisław Kurowski

11.10. Wtorek

7 Zmarli z Róży Stanisławy Polewki
18 +Janisz Woźnica

12.10. Środa

7 +Łukasz Włoch
18 ++Andrzej Szlachetka, Józef syn, Stefania i Jan Szlachetka i ich dzieci

13.10. Czwartek

7 ++Zofia Kurowska – 6.rocznica śmierci Tadeusz mąż i Ryszard syn
18 rezerwacja

14.10. Piątek

7 rezerwacja
18 rezerwacja

15.10. Sobota

7 rezerwacja; 18 rezerwacja

16.10. Niedziela

7 Zmarli z rodzin pielgrzymów do Sandomierza

9 ++Jan Dymek, Bronisława i Julian Krasek, Danuta Krasek, Józefa Burnos

11 rezerwacja

15.30 Za Weronikę i Bogdana – 25.rocznica ślubu

Światowe Dni Młodych w Jaworniku...

Nie każde nogi wytrzymały trud pielgrzymowania...

Msza Święta

Nasi wolontariusze

Pielgrzymi podczas katechezy

CHRZTY

Franciszek Piotr Łapa
Filip Stanisław Hodana
Julia Maria Polewka
Marcel Mateusz Kępa
Dawid Łopata
Antoni Maciej Burda
Przemysław Sebastian Świerczek
Sebastian Eliasz Sydłak
Oliwier Piotr Górecki
Grzegorz Przemysław Oleksy

POGRZEBY

Helena Matusiak
Marian Górka

ŚLUBY

Małgorzata Żak i Jarosław Talaga
Ewelina Polak i Artur Polak

Wspólna modlitwa

BIAŁY KAMYK – redaguje zespół.

Opiekun: ks. Mariusz Grzechynka; **Redaktorzy:** Lucyna Bargieł, Andrzej i Zofia Pawłowscy, Maria Szafraniec, Waław Szczotkowski, Elżbieta Węgrzyn, Wiktoria Sułowska, Monika Zajęc;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Jan Janicki;

Adres: bkamyk@op.pl